

ловъ, и гдето условията на живота се оказали много благоприятни за тѣхъ, тѣ станали сѣщинско бедствие за селското стопанство.

Особно тежки изпитания почувствувала Австралия. Докарани тукъ отъ Европа и пустнати на свобода, питомнитѣ зайци започнали бързо да се размножаватъ, особено въ Нови южни Уелсъ, гдето въ това време успѣшно се развивало овцевѣдството. Тѣ разравяли почвата и опустошавали всичката растителностъ, като изядали младата тревица, преди да е успѣла да порасте толкова, че да стане достъпна да я пасятъ животнитѣ. Дребниятъ и едриятъ рогатъ добитѣкъ се лишилъ отъ необходимата си храна. Трѣбвало да се изтрѣбятъ вредителитѣ. Предприетитѣ мѣрки не могли да помогнатъ. Голѣмитѣ пасища, съ повърхнина стотици квадратни километри, се ограждали съ телени мрежи. За всѣки убитъ заекъ се давала награда. Опитвали се да употребятъ различни отрови, да разпространятъ между зайцитѣ, съ помощта на бактерии, едни или други заразни болести, отравяли водитѣ — но всичко отишло напраздно. Тогава решили да прибѣгнатъ къмъ „жива сила“: пустнали върху зайцитѣ котки и кучета, дали свобода на разни породи отъ зоологическитѣ градини, но се получили плачевни резултати: пустнатитѣ на свобода хищници не успѣли да изтрѣбятъ зайцитѣ, но започнали да унищожаватъ и други животни, да изядатъ птичитѣ яйца, което нанасяло голѣма вреда.

Кози. Много лесно и бързо подивяватъ козитѣ. Добъръ примѣръ за това могатъ да служатъ подивѣлитѣ кози по островитѣ на Тихия океанъ. За тѣхъ прѣвъ споменава Дефо въ известната повестъ „Робинзонъ Крузо“ (1719 г.) Тѣзи острови въ 1563 година били открити отъ испанеца Жуанъ Фернандецъ. Тогава били пренесени по тѣхъ кози. Козитѣ подивѣли, разпространили се много и служели за ловъ на морскитѣ разбойници, които се настанили тамъ. Но козитѣ се развъ-